

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลุ่มสุขภาพจิตศึกษา
ในผู้ป่วยจิตเภท

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ. ศ. 2551

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลุ่มสุขภาพจิตศึกษาในผู้ป่วยจิตเภท

(A SYNTHESIS OF RESEARCH ON PSYCHOEDUCATION GROUPS IN SCHIZOPHRENIC PATIENTS)

ปัทมาธิ์ ประสาทศรี 4637634 RAMH/M

พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ : เพียว พูลเจริญ, กศ.ม.(การแนะแนว),
โสภณ แสงอ่อน, Ph.D. (Nursing)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลุ่มสุขภาพจิตศึกษาในผู้ป่วยจิตเภท โดยรวบรวมงานวิจัยและหลักฐานทางวิชาการ จากฐานข้อมูลต่างๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์ และห้องสมุด มีงานวิจัยที่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 9 เรื่อง ได้ข้อมูลสำคัญที่นำมาสรุปเป็น 5 ส่วน คือ 1) ส่วนประกอบของกลุ่ม ได้แก่ ลักษณะและขนาดของกลุ่ม เป็นกลุ่มปิด มีทั้งจำนวนสมาชิก 4-6 คน และ 8-10 คน ผู้นำกลุ่มมีหลายวิชาชีพ แต่ควรมีความรู้ความชำนาญ และมีประสบการณ์ในการทำกลุ่ม สมาชิกกลุ่มคือผู้ป่วยจิตเภททั้งในชุมชน ผู้ป่วยที่รับไว้ในโรงพยาบาล และในแผนกผู้ป่วยนอก ระยะเวลาในการเข้ากลุ่มแต่ละครั้ง ประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 40 นาที ความถี่ในการดำเนินกลุ่ม ต่างกันไปคือ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ในช่วงแรก และ 1 ครั้งต่อเดือนในช่วงหลัง จำนวนครั้งในการเข้ากลุ่มมีตั้งแต่ 2 ครั้ง ถึง 20 ครั้ง ระยะเวลาตั้งแต่ 1 ถึง 20 สัปดาห์ 2) ลักษณะกิจกรรมและเนื้อหาของกลุ่ม ประกอบด้วย การบรรยาย อภิปราย ถาม-ตอบ และฝึกทักษะเกี่ยวกับ ความรู้เรื่องโรคจิตเภท สาเหตุ อาการ และการรักษา อาการข้างเคียงของการรักษา ด้วยยา การป้องกันการป่วยซ้ำ การจัดการกับความเครียดและการเจ็บป่วย การพัฒนาทักษะทางสังคม การเรียนรู้เกี่ยวกับแหล่งสนับสนุนในชุมชน 3) วิธีดำเนินการของกลุ่มสุขภาพจิตศึกษา ได้แก่ การให้ข้อมูล การใช้กระบวนการกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมุติ การใช้อุปกรณ์ช่วยในการดำเนินกิจกรรม การฝึกปฏิบัติ 4) เครื่องมือที่ใช้วัดผลของกลุ่ม ได้แก่ เครื่องมือวัด อาการทางจิต ความร่วมมือในการรักษาและการใช้ยา การทำหน้าที่ทางสังคม ความรู้ คุณภาพชีวิต การแสดงออกทางอารมณ์ของญาติ 5) ผลลัพธ์ของการใช้กลุ่มสุขภาพจิตศึกษาพบว่า เพิ่มความร่วมมือในการรักษา ลดการป่วยซ้ำ ลดการกลับเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ลดระยะเวลาการอยู่โรงพยาบาล มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น การทำหน้าที่และการติดต่อทางสังคมดีขึ้น อาการทางจิตลดลง รับรู้ถึงตราบาปลดลง Coping skill ดีขึ้น ระดับความรู้เกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการรักษาเพิ่มขึ้น องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กลุ่มสุขภาพจิตศึกษา ในผู้ป่วยจิตเภทได้

คำสำคัญ : กลุ่มสุขภาพจิตศึกษา / ผู้ป่วยจิตเภท

146 หน้า

A SYNTHESIS OF RESEARCH ON PSYCHOEDUCATION GROUPS IN SCHIZOPHRENIC PATIENTS

PANDHAREE PRASARTSRI 4637634 RAMH/M

M.N.S. (MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING)

THEMATIC PAPER ADVISORS : PAYAO POOLCHAREON, M.Ed.
(GUIDANCE), SOPIN SANG-ON, Ph.D. (NURSING)

ABSTRACT

The present study analyzed and synthesized research studies on the use of a psychoeducation group in schizophrenic patients. The author collected data from electronic resources and libraries. Nine research studies met the criteria with the following conclusions: 1) Regarding the size and characteristics of groups, a closed group consisted of four to six and eight to 12 members and was led by an experienced therapist in a multidisciplinary team. The group members were patients with schizophrenia disorder from the O.P.D. of a community hospital. The group activities lasted 60 to 100 minutes per session. The frequency of group therapy varied from once or twice a week to monthly meetings. Group participation varied, ranging from two to 20 sessions within one to twenty weeks. 2) Regarding the characteristics of the activities and contents of the group, a knowledge of schizophrenia was disseminated through lectures and questions/answers concerning causes, symptoms, treatments, pharmacotherapy side effects, secondary prophylaxis, stress management, social skill development, and sources of community support. 3) With regard to the methods of psychoeducation groups in schizophrenic patients, the group process was used to disseminate knowledge and information, together with role-playing, as well as practicing the creation of motivation and the promotion of social and cultural beliefs. 4) As for the assessment tools, questionnaires were used to assess psychotic symptoms, compliance with treatment, adherence to pharmacotherapy, social functioning, quality of life, and emotional expression of family members and caregivers. 5) Concerning the outcomes of the use of a psychoeducation group with schizophrenic patients, research findings revealed that psychoeducation groups could result in higher cooperation with treatment, reduced relapses, reduced readmission into hospitals, improved quality of life, the promotion of social functioning and communication, decreased psychotic symptoms, decreased feelings of being stigmatized, an increase in coping skills, and the promotion of knowledge of the disorder and its treatment. The synthesized body of knowledge derived in this study can be used as a guideline for further studies on the implications of psychoeducation groups regarding the treatment of schizophrenic patients.

KEY WORDS: PSYCHOEDUCATION GROUP / SCHIZOPHRENIA PATIENTS

146 pp.